УДК 539.234+546.87

І.М. Черненко, К.В. Часовський, В.Ф. Катков Стабілізація б-фази плівок Ві₂О₃ при 300 К

Дніпропетровський національний університет, вул. Наукова, 6/13, м. Дніпропетровськ, 49050

Плівки α, β, δ і аморфної модифікацій одержували при фіксованих значеннях парціального тиску кисню, струмі магнетрона і температурі підкладки. Товщину плівок визначали інтерференційним методом. Структура і переважна орієнтація отриманих плівок визначена рентгенофазовим аналізом на установці ДРОН-2.0 у СоК_α випромінюванні.

Ключові слова: модифікація, мішень, магнетрон, іонно-плазмовий, розпилення, текстура.

Стаття поступила до редакції 13.06.2002; прийнята до друку 21.09.2002

Поліморфізм оксиду вісмуту сполуки Ві2О3 неодноразово був раніше вивчений як за допомогою методів високотемпературного структурного аналізу, так і при вимірі його температурної залежності провідності [1]. В даний час відомі а, β, γ і δ модифікації оксиду вісмуту Ві2O3 [2,3]. Моноклінна α-модифікація стабільна й існує аж до температури 1002 К. При цій температурі відбувається фазовий перехід у кубічну гранецентровану б-модифікацію, що існує аж до температури плавлення 1097 К. Метастабільні модифікації утворюються при охолодженні з розплаву. Тетрагональна β-модифікація утворюється при охолодженні при 923 К. Кубічну ү-модифікацію отримують при охолодженні нижче 912 К. Звичайно при довільній температурі в області 923-663 К відбувається фазовий перехід метастабільних модифікацій у стабільну α-фазу.

Ві₂О₃. Пов'язано це, у першу чергу, з її участю в утворенні матеріалів з високотемпературною надпровідністю [5], її складними магнітними властивостями [б], рекордною суперіонною провідністю [7], а також її важливою роллю в утворенні варисторних керамік з високим коефіцієнтом нелінійності вольт-амперної характеристики [8].

З погляду мікрофізики плівки оксиду вісмуту можуть становити особливий інтерес, оскільки оптичні й електричні властивості можуть відрізнятися для мікро- і макроструктур.

Одержання плівок оксиду вісмуту найбільш простим методом термічного напилювання досить складно здійснити через те, що розплавлений оксид вісмуту атакується практично будь-яким матеріалом тигля. Термічне окислювання плівок чистого вісмуту приводить до появи плівок із сумішшю різних

Таблиця 1

Структура	Струм	Температура підкладки, К	Парціальний	Швидкість	TC .
	магнетрона,		тиск	напилювання,	Колір
	мА		кисню, Па	A/c	
аморфна	40-90	300	0.27-1.2	5-15	жовтий
δ -Bi ₂ O ₃	40	300	1.2	15	коричневий
β -Bi ₂ O ₃	80	450	0.27	5	жовтий
α -Bi ₂ O ₃	80	450	0.8	20	жовтий

Параметри напилювання аморфної, α, β, і δ модифікацій оксиду вісмуту

У роботі [4] спостерігали електронну провідність р-типу в α -Ві₂О₃. При утворенні високотемпературної δ -модифікації виявляється збільшення провідності на три порядки, що зв'язано з її високою іонною провідністю. β і γ -модифікації також іоннопровідні, однак їхня провідність на кілька порядків нижче високотемпературної δ -модифікації.

Зараз знову повертається інтерес до сполуки

фазових сполук. Найбільш прийнятними для одержання плівок оксиду вісмуту виявилися методи реактивного іонно-плазмового розпилення [9,10], активованого реактивного розпилення [11]. Ці методи дозволяють одержувати плівки Ві₂O₃ різних фазових сполук.

У таблиці 1 приведені параметри напилювання аморфної, α , β , і δ модифікацій оксиду вісмуту.

Видно, що аморфний Bi₂O₃ одержували при будьяких струмах магнетрона, у всьому діапазоні парціальних тисків кисню при осадженні на були матові і мали жовтий відтінок. Плівки δ-Ві₂O₃ завжди одержували при швидкостях осадження в 15 Å/с і парціальному тиску кисню 0,8 Па. Ці плівки

Рис. 1. Дифрактограма плівок β-Ві₂О₃.

підкладку, що не нагрівається. Ці плівки були жовтого відтінку. При максимальній швидкості осадження в 20 Å/с, температурі підкладки 450 К й

мали коричневий відтінок.

Для всіх отриманих плівок точно збіглися значення кутів, при яких спостерігали максимуми

Рис. 2. Дифрактограма плівок α-Ві₂О₃.

парціальному тиску кисню 0,8 Па стабільно одержували безбарвні плівки α - модифікації оксиду вісмуту. Плівки β -Ві₂O₃ одержували при тій же температурі підкладки 450 К, але інших швидкостях осадження 5 Å/с і парціальному тиску кисню 0,27 Па,

інтенсивності розсіювання рентгенівського випромінювання й обчислені для них міжплощинні відстані. Це свідчить про те, що отримані плівки мають структуру α, β, і δ-Ві₂O₃. Відсутність деяких максимумів говорить про існування текстури в отриманих плівках.

На рис. 1 зображена дифрактограма для плівок β -Bi₂O₃ на якій зображена залежність інтенсивності розсіювання від меж площинної відстані. При порівнянні інтенсивності розсіювання від отриманих плівок з еталонними значеннями таблиць ASTM можна помітити, що плівки β -Bi₂O₃ полікристалічні і мають переважну орієнтацію в площині [201].

З дифрактограми зображеної на рис. 2 можна визначити, що отримані плівки α-Ві₂O₃ полі-

переважну орієнтацію в площині [111].

Плівки аморфного, α і β оксиду вісмуту були раніше отримані методами реактивного розпилення й активованого реактивного розпилення [9-12]. А плівки δ -Bi₂O₃ одержували тільки після випалу плівок, отриманих при напилюванні на охолоджуваний азотом підкладкотримач [13]. Нами ці плівки були отримані безпосередньо при напилюванні. Очевидно, отримана безпосередньо метастабільна δ - модифікація оксиду вісмуту буде мати нові

Рис. 3. Дифрактограма плівок δ-Ві₂О₃.

кристалічні і мають переважну орієнтацію фат у площині [221].

Аналогічно для плівок δ-Ві₂О₃ рис. 3 можна побачити, що ці плівки також полікристалічні і мають електричні й оптичні властивості, що може становити особливий інтерес, оскільки високотемпературний δ-Bi₂O₃ має високу іонну провідність.

- H.A. Harwig, A.G. Gerards. Electrical properties of the α, β, γ and δ phases of bismuth sesquioxide //*Journal of state chemistry*, 26, pp. 265 (1978).
- [2] H.A. Harwig. On the structure of bismuth sesquioxide: α , β , γ and δ phase //*Z* Anorg. Allg. Chem., **444**(2), pp. 151 (1978).
- [3] H.A. Harwig. Phase relations in bismuthsesquioxide //Z Anorg. Allg. Chem., 444(2), pp. 166. (1978).
- [4] R. Mansfueld. The electrical properties of bismuth oxide // Proceedings Physical Society, 62(8), pp. 476 (1949).
- [5] Ю.А. Александров, Н.Н. Селивестров, В.В. Дроботенко, М.В. Жуков, В.М. Шекунова, А.И. Лигоньская. Получение ВТСП-плёнок спрей-пиролизом //Применение металлорганических соединений для получения неорганических покрытии и материалов. Тез. докл. 6 Всес. Совещ. Нижний Новгород, 16-18 сент., сс. 170-171 (1991).
- [6] В.Г. Орлов, А.А. Буш, С.А. Иванов, В.В. Журов. Аномалии физических свойств α-формы оксида висмута. //Физика твёрдого тела, 39(5), с. 865 (1997).
- [7] M.J. Verkerk, M.W. Hammink, A.J. Burggraaf. Oxygen transfer on substituted ZrO₂, Bi₂O₃, and CeO₂ electrolytes with platinum electrodes //*Jotmial of the electrochemical society*, **130**(1), pp. 70 (1987).
- [8] Bda Kazuo, Eguchi Haruyuki, Okinaka Hideyuki, Matsuoka Michio. Thin-film bulk-type ZnO varistor fabricated by RF spattering // Jpn. J. Appl. Phys, 22(1), pp. 202 (1983).
- [9] J. George, B. Prodeep. X-ray diffection studies of BiiOs films prepared by reactive and activated reactive evaporation //*Thin Solid Films*, 148, pp. 255 (1987).

- [10] J. George B. Pradeep and K.S. Joseph. Method for the preparation of dielectric films by activated reactive evaporation using resistively heated sourses *//Rev. Sci. Instr.*, **57**(9), p. 2355-2356 (1986).
- [11] M.I. Lieberman and R. C Medrud. Reactively spattered oxide films //Elecfrochem. Soc., 116, p. 242-247 (1969).
- [12] P.B. Chapham. Preparation and properties of spattered bismuth oxide films //Br. Appl. Phys., 18, pp. 363-368 (1967).
- [13] J. George, B. Pradeep, K.S. Joseph. Oxidation of bismuth films in air and superheated steam //*Thin Solid Films*, 144, pp. 255-258 (1986).

I.M. Chernenko, K.V. Chasovskyi, V.F. Katkov

Stabilisation δ -Phase by Films Bi₂O₃ in 300 K

Dnipropetrovs'k National University, Str. Naukova, 13, Dnipropetrovs'k, 49050, Ukraine

A film α , β , δ and amorphous modifications were gained at fixed values of fractional pressure of oxygen, current of a magnetron and temperature of a substrate. A thickness of films were determened by interference method. Structure and preferred orienteation of obtained films determined by the X-rays analysis in Co K_a radiation on instalation DRON-2.0.